

1441 6. Dec. 1898. Forespørgsel til Indenrigsministeren. 1442

efter Juni vilde beskæftige sine Funktionærer ved denne Fart, hvori kunde ligge en Tilkendegivelse af, at Farten fra denne Dato skulde ophøre. Det viste sig imidlertid, at Farten kunde ventes at ville ophøre tidligere end 1ste Juni. Det er jo saaledes, at Farten langs Kysten fra Kjøbenhavn til Helsingør er ophørt fra indeværende Aar den 1ste Oktober, og at det allerede var bestemt, at denne Fart ikke vilde blive genoptagen, saaledes at Farten allerede da var sluttet, og man kunde vente, at Farten paa de øvrige Kystbyer mellem Danmark og Sverige kunde ventes at blive sluttet allerede til den 1ste April. Endelig meddeles i Bladene, at denne Sag havde vakt en betydelig Opsigt ovre i Sverige, og at man allerede der var i Færd med at danne et Aktieselskab, som saa skulde træde til og overtage Farten paa de danske og svenske Sundbyer. Der skete saa Henvendelser til Selskabet fra forskellige Sider for at faa Bekræftelse paa, hvorvidt disse Meddelelser i Bladene var rigtige, og Selskabet bekræftede for sit Vedkommende, at det virkelig var Meningen at opgive Farten, dog saaledes, at der var en Mulighed for, at Selskabet vilde fortsætte Farten paa Malmø, Landskrøna og Helsingborg. Noget bestemt blev der imidlertid ikke fremsat, men i alt Fald var det bestemt, at Sundfarten i øvrigt skulde opgives, og som Grund her til blev angivet, at Selskabet ikke kunde konkurrere med de Foretagender, som vare iværksatte fra Statens Side. Her sigtes jo navnlig til Kystbanen, men ogsaa til den Dampfærgelinie, der er etableret af Staten mellem Kjøbenhavn og Malmø og Helsingør og Helsingborg. Jeg skal her holde mig til Forbindelserne fra Kjøbenhavn, idet det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Rasmussen), som ogsaa er en af Forespørgerne, vil udtale sig angaaende Forbindelsen mellem Helsingør og Helsingborg. Jeg maa maaske dvæle en lille Smule ved denne Konkurrence fra Statens Side. Der er saa ofte talt om, at det er uheldigt, at Staten iværksætter Foretagender af forskellig Art, og navnlig hører man ofte udtalt, at Staten, naar den griber ind i saadanne Foretagender, arbejder tungt, vanskeligt og dyrt, saa at

den Sag, som saaledes ledes fra Statens Side, bliver uheldigere ledet, end om det var private, som ledede den. Nu ser man imidlertid det Særsyn, at saa snart Staten griber ind i et eller andet, navnlig Kommunikationsforhold, viser den sig stadig at være den private Virksomhed betydelig overlegen, og dog tør man i dette Tilfælde vel ikke sige, at de Forbindelser, Staten har iværksat, hverken Kystbanen eller Færgeforbindelserne, ere i særlig Grad fuldkomne. Der har været ført betydelige Klager over den Maade, hvorpaa disse Ting ere ordnede, men desuagtet viser det sig, at naar Staten griber ind i disse Forhold, føler den private Drift sig i den Grad trykket, at den ikke kan udholde Konkurrencen. Jeg mener, det er en Kendsgerning, som taler til Fordel for Statsdrift i Almindelighed, og vil derfor notere allerede paa dette Tidspunkt, at Staten her har et betydeligt Fortrin fremfor de private og eri Stand til at udføre disse Virksomheder betydeligt bedre end de. Navnlig vil det være klart, at naar disse Forbindelser forbedredes, saavel Kystbanen som Færgefarten, vilde de efter min Mening blive langt mere fuldkomne end de Forbindelser, man tidligere har haft fra privat Side. Det, Selskabet gjorde gældende over for Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde tænkes at ville fortsætte med Driften, var dette, at det nægtede at fortsætte, medmindre der med Staten kunde træffes en gunstigere Overenskomst end den, det hidtil har haft, og for Kystfartens Vedkommende blev det fremsat, at man der ligefrem vilde gøre Krav paa Statssubvention. Man vilde altsaa have, at Staten i højere Grad end hidtil skulde støtte den private Fart, for at den overhovedet skulde blive ved. Denne Erklæring fra Selskabets Side har altsaa Karakteren af, at det, man tilsigter, egentlig er en Slags Strejke over for Staten. Man ved, at disse Forbindelser ere i høj Grad nødvendige; navnlig er det uomtvisteligt, at Forbindelsen mellem Danmark og Sverige er absolut nødvendig. Jeg skal lade Kystfarten ude af Betragtning, det kan være, at Kystbanen for en Del har gjort Dampskibsfarten mindre nødvendig. Om den er overflødig, skal jeg ikke udtale mig om. Derimod er det den ab-